

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om en forhøjet Ligning til nogle af Amternes Skolefonds.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4672).

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Tekst og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ingen forlangte Ordet.

Lovforslagets Tekst og Sagens Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af Fredericia Hospitals Tavlepenge.

(Første Behandling findes i Tidenden Spalte 4672 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af Johannes Jensen:

I 2den Linie efter Ordet „regne“ sættes Punktum, og det efterfølgende udgaar. I Stedet for indsættes: „Til Erstatning for samme tillægges der Hospitalet et aarligt Tilskud af Statskassen, stort 300 Kr.“

Lovforslagets Indhold, det dertil stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Johannes Jensen: Da Spørgsmaalet om Ophævelse af Fredericia Hospitals Tavlepenge blev fremdraget ved Finanslovens første Behandling, gjorde jeg opmærksom paa, at Hospitalet er oprettet for hele Ribe Stift og saaledes ikke kan siges at være Sognene i Stiftet uvedkommende. Naar Hospitalet i sin Tid henlagdes til Fredericia, var Grunden formentlig den, at Fredericia da var den betydeligste By i Ribe Stift og havde lidt haardt under Krige. Fredericia har i det hele

taget gennem Tiderne baaret større Byrder og udstaaet flere Trængsler end nogen anden dansk Provinsby, saa der var jo nogen Anledning til at tænke paa den, naar der skulde oprettes et Hospital. Og endnu den Dag i Dag er Fredericia Bys Stilling den, at den værner om Minder, som ere hele Folkets Eje. Ogsaa overfor Hospitalet, der her er Tale om, har Byen ved mangfoldige Lejligheder stillet sig overordentlig velvilligt, saaledes da der for nogle Aar siden var Tale om elektrisk Installation. Jeg forstaaer derfor ikke den Uvillie, der er kommen til Orde omkring i Sognene i Ribe Stift, mod at skulle sende et lille aarligt Bidrag til Fredericia Hospital, men jeg erkender, at der, efter at denne Uvillie har vokset sig saa stærk, at man endog har formaaet to Medlemmer af dette høje Ting til at bringe Sagen frem her, kunde være Anledning for Kultusministeren til at søge Forholdet ændret.

Jeg har tidligere udtalt, at der fra Hospitalets Side ikke kunde indvendes noget imod en Afløsning af Tavlepengene paa samme Maade, som det ved Loven af 29. Marts 1904 skete med Hensyn til Helsingør Hospital. Men det foreliggende Lovforslag er netop ikke ganske overensstemmende med den nævnte Lov, idet det vel er sikret Byen, at den ikke skal komme til at udrede det, der har været udredet fra hele Ribe Stift, hvorimod der ikke er sikret Fredericia Hospital nogen Erstatning for de Tavlepenge, som saaledes bortfalde. Mit Ændringsforslag gaar ud paa at hidføre en Ordning, hvorved Hospitalet faar en vedvarende Ret til et fast aarligt Tilskud fra Statskassen. Jeg ved meget vel, at der i Bestemmelserne for Hospitalet staar, at disse Tavlepenge har det kun Ret til indtil videre. Men alting i denne Verden gælder jo indtil videre, ogsaa alt, hvad vi lave her i den danske Rigsdag, gælder jo kun, indtil andet bestemmes, og jeg mener derfor, at naar man ikke vil træffe en Ordning, hvorved man paa anden Vis sætter Hospitalet i Stand til at fortsætte sin Virksomhed, bør man føre den Bevilling, her er paatænkt, ikke ind paa de frie Bevillingposter paa Finansloven, ikke ind paa Naadesposterne, men ind paa de bundne Bevillinger; d. v. s. dem, der ere hjemlede ved bestaaende Love. Jeg haaber, at den højtærede Minister kan tiltræde eller i alt Fald stille sig velvillig overfor mit Ændringsforslag. Det Beløb, der her er Tale om, 300 Kr., har jo ikke nogen videre finansiell Betydning. Hvis Hospitalet havde været mere haardhændet